

TOPÒNIMS I MALNOMS DE TÀRBENA (LA MARINA MERIDIONAL)*

Jordi COLOMINA
María José PONT
Miquel SALVÀ

INTRODUCCIÓ

Després de l'expulsió dels moriscs, l'any 1609, Tàrbena —i molts altres pobles de la Marina Septentrional i part de la Meridional— fou repoblada amb mallorquins¹. Encara hui, més de tres segles i mig després, podem trobar nombrosos testimonis lingüístics d'aquella repoblació mallorquina en el parlar tarbener. Els tarbeners actuals dominen —quasi tots— tres lecces, dos de la llengua catalana: el tarbener —per a les relacions internes— i el valencià —amb els forasters catalanoparlants—, i el castellà. Les condicions especials d'aïllament de Tàrbena —no hi ha hagut carretera fins a l'època de la Dictadura de Primo de Rivera— han afavorit el manteniment de característiques mallorquines en la seua parla i han frenat el procés d'anivellament geolèctal². El present estudi sobre els topònims i els malnoms de Tàrbena forma part d'un treball més ampli sobre el parlar d'aquest poble de la Marina Meridional.

ALGUNES CARACTERÍSTIQUES FONÈTIQUES DEL PARLAR DE TÀRBENA REFLECTIDES ALS TOPÒNIMS

Algunes neutralitzacions entre les vocals /a/ i /e/: *Es Llevadós (Es Llavadors), El Llogueret (El Llogaret)*; els articles *es, el i en* pronunciats com a *as, al i an* (però es manté la /e/ si hi ha contacte amb un mot acabat en -e, p.e. *des, del i d'en*)³.

* Aquest treball és fruit de la col.laboració entre M. J. Pont i M. Salvà, naturals de Tàrbena, que han replegat els topònims i els malnoms del seu poble, i J. Colomina, que els ha classificats i els ha estudiat.

- (1) Sobre la repoblació mallorquina a la Marina Septentrional en el segle XVII v. J. COSTA i MAS (1978).
- (2) Sobre les característiques mallorquines del parlar de Tàrbena v. P. BARNILS (1912), A. M. ALCOVER (1918-1919: 172-6), i sobretot J. VENY i CLAR (1974 i 1976: 166-179).
- (3) Sobre aquestes neutralitzacions, generals al parlar de la Marina Septentrional, v. J. COLOMINA i CAS-TANYER (1985).

Elisió, en alguns casos, de [j] i [w] consonàntiques intervocàliques: *foeta* (*fojeta*) i *poet* (*pouet*). Reducció del grup àton *gua-* a *go-* en algun cas: *Sa Font d'en Gordiola* (*Guardiola*).

Alguns casos d'elisió de la /d/ intervocàlica: d'una manera sistemàtica en la preposició *de* —*sa Foia es Perols, sa Casetas es Moros*— i en els mots acabats en *-ada*, —*sa mallà, sa pujà*—, i d'una manera variable en els mots en *-ades* i *-ador* —*ses Margenaes/ses Margenades, es Llevaós/es Llevadós*—.

Elisió de /r/ en posició final seguida de /s/: *Es Segués* (*Es Seguers*).

El fonema /ʃ/ es pronuncia [ʃ] com en català oriental i a la Marina Septentrional i en alacantí: *Ses Flexeres* (*Ses Fleixeres*).

Existència de pronúncies geminades de /s/ i /ʃ/, [ss] i [ʃʃ]: *Ses Saleretes, Es Serral, Ses Roques* ([ses-saleretes] [as-seʃʃes]).

Reducció a un sol accent en els composts: *Es Camí Nou, Es Bancal Llarg* ([as kaminɔw] [as baŋkaʎʎark]).

ALGUNES CARACTERÍSTIQUES MORFOLÒGIQUES DEL PARLAR DE TÀRBENA REFLECTIDES ALS TOPÒNIMS

Hom ha assenyalat com a fenomen més cridaner de les recialles mallorquines a Tàrbena la conservació de l'article derivat de IPSE, IPSA —*Es Coll de sa Creu, Es Seguers, Ses Capelletes*—, així com de l'article personal *en* —*Es Penyó d'en Sifre*— (però no el femení *na*, que ha estat substituït per *la* —*Sa Foia de la Miquela*—).

Igual com s'esdevé a les Illes Balears, si bé a Tàrbena l'article predominant és *es* i *sa*, en alguns casos apareix l'article derivat de ILLE, ILLA⁴. Heus ací la relació de topònims en què trobem aquest darrer article:

A la toponímia rural: *L'Albicà, El Calvari, El Campo, El Cocoll, L'Hort, La Murta, L'Om, es Pouet del Dotor, El Rafalet, sa Revolta del Huit, La Soloja i el Somo*.

I a la toponímia urbana: *la Plaça, la Placeta Vella, sa Font del Botó, El Llogaret i El Poble de Dalt*.

TOPONÍMIA RURAL DE TÀRBENA⁵

1. **Aspres.** J. Coromines defineix *aspre* com a 'part seca i més o menys escabrosa en un terme municipal, en una rodalia o comarca' (*DECLIC*, s.v.). Aquest mateix sentit tenen a Tàrbena *s'Aspre d'en Guillem* i *s'Aspre d'en Xam* ([tʃám]).
2. **Bancals.** *Es Bancal Llarg* (partida).
3. **Barrancs.** *Es Barranc de sa Cova Roja, es Barranquet de Curt, es Barranc Fondo, es Barranquet de Pedramala, es Barranc del Tere, es Barranc Tancat, es Barranc de ses Viudes*.

(4) Sobre els articles en el llenguatge col.loquial de Mallorca, v. T. FORTEZA i CORTÉS (1915: 148-156) i J. GRIMALT (1971).

(5) La replega de topònims tarbeners més completa fins ara era la de J. L. ROMÁN i M. de EPALZA (1983: 270-2).

4. **Camins.** *Sa Drecera.*
5. **Clots** en la roca, on es congria aigua. *El Cocoll* (muntanya), *Sa Codolla* ('cadolla'), *es Morro de sa Codolla*.
6. **Colls.** Tant *coll* com *collaret* (de *colladet*) tenen a Tàrbena el sentit de 'pas alt entre muntanyes'. *Es Coll de sa Creu* (coll i partida), *Coll de Rates* o *es Collaret de Rates* (coll i partida), *es Collaret de sa Vinya* (coll i partida). Un sentit semblant de 'pas (alt) entre muntanyes' tenen el topònim d'origen mossàrab *Es Portitxol* (entre *sa Penya Gran* i *sa Penya de s'Ombria*) i *Es Malpàs*.
7. **Coves i avencs.** *Es Avencs* (part d'una serra), *s'Ombria des Avencs*, *Sa Cova* (partida), *sa Cova de sa Cambreta* (hi ha una cambra, ço és, un primer pis), *sa Cova de Dalt*, *sa Cova de s'Edrera*, *sa Cova de sa Figuera*, *sa Cova des Moret*, *sa Cova d'en Nardo* (hi vivia un home anomenat així), *sa Cova des Porcs*, *ses Covetes d'en Poret*, *sa Cova des Vell*.
8. **Eres.** *S'Era del Conde* (partida), *s'Era des Pi*, *s'Era d'en Soriano*.
9. **Foies.** *Sa Foia*, *sa Foia des Calbo*, *sa Foia Església* (era de l'Església, els jòvens en diuen *sa Foia Iglésia*), *sa Foia Fonda*, *sa Foia des Gavatx*, *sa Foia des Jordi*, *sa Foia de la Miquela*, *sa Foia de s'Ordi*, *sa Foia des Perols*, *sa Foia des Pi*, *sa Foia Roja*, *sa Foia de ses Roques*, *sa Foia des Soldat*.
10. **Fondos.** Aquest mossarabisme, amb el significat de 'zona menys elevada d'una rodalia, generalment plana', s'oposa a Tàrbena a *aspre*; així *es Fondo d'en Xam* enfront de *s'Aspre d'en Xam* (cf. a Peralada: «Terres d'Aspre, al Nord, i les Terres de Fondo, que comprenen tota la part de plana», *DECLIC*, s.v.). *Es Fondo* (partida), *es Fondo d'en Catxa*, *es Fondo de sa Segadissa*, *es Fondo d'en Xam*.
11. **Fonts.** *Sa Fonteta des Beal.los*, *sa Font de Benijam* (segons Moll^{5bis} el cognom *Benejam* pot ser una grafia aglutinada de *bé n'hajam* o bé venir de l'àrab *Bani Agam*), *sa Font de Benissalim*, *sa Font Blanca*, *sa Font des Buscarró*, *sa Fonteta des Gregoris* (pr. *gargoris*), *sa Font Grossa* o *sa Font de s'Assut*, *sa Font d'en Guardiola*, *sa Font de l'Hort*, *sa Fonteta d'en Mas*, *sa Font des Olbis* (hi ha una abeurada), *sa Fonteta des Rafels*, *sa Font Roja*, *sa Font Seca*, *sa Font d'en Serra*, *sa Fonteta des Taronger*, *sa Fonteta des Xops*.
12. **Mallades.** El mot *mallada*, 'lloc arrecerat on s'aturen a reposar els pastors i els ramats', designa diverses partides de Tàrbena: *Sa Mallada*, *Sa Mallada des Cards*, *Sa Mallaplan* (de *Mallada Plana*).
13. **Massils.** El *DCVB* defineix *Els Massils* com a topònim, «terres del voltant del poble de Tàrbena», i en dóna com a etimologia l'àrab *manzil*, 'posada'. La realitat és que a Tàrbena *massil* és un apel.latiu que significa 'bancal situat a prop del poble'. Per a una arabista com M. J. Rubiera, a la qual agrairí la seu amable comunicació, l'etimologia correcta fóra l'àrab *masil*, 'torrent'. Heus ací els noms d'alguns *massils*: *Es Massil de l'Ambròssio*, *es Massilet d'en Gorra*, *es Massil de Tots*.
14. **Ombries.** Dues partides s'anomenen així: *S'Ombria*, *S'Ombria des Avencs*.
15. **Penyes.** *Sa Penya des Castellet* (hi ha unes ruïnes), *sa Penya d'en Cuanito*, *sa Penya des Gat*, *sa Penya Gran*, *sa Penya des Niu* («allà van a criar ses gralles»), *sa Penya de s'Ombria*, *es Penyó*

(5bis) F. de B. MOLL (1982: 262).

d'en Sifre, Es Pinyol Roig (potser de *penyal*) o *sa Penya d'en Metxa, sa Roca de l'Hombre* (o potser de *l'Ombre*?), *ses Roques, Es Flares* (cims que semblen frares), *Es Altets* (cims).

16. **Pinars.** *Es Pi d'en Nofre* (pinaret), *Es Pinar* (pinar i partida), *Es Pinar d'en Marcó*.
17. **Plans.** *Es Planet* (partidà), *es Pla d'en Moragues, Es Pla de s'Olivera* (partida).
18. **Pous.** *Es Pou* (pou i partida), *es Pouet d'en Camarà* (potser de *Camarada*?), *es Pouet del Dotor, es Pouet de ses Peres* (pou i partida).
19. **Pujades.** *Sa Pujada d'en Bossa, sa Pujada d'en Mataveres*.
20. **Serres.** *Ses Cordelleres* (unes quantes serres juntes, potser del cast. *cordilleras*), *Sa Montanya* (partida), *Sa Montanyeta* (partida), *Es Serral* (partida i muntanya allargada; la descripció del topònim coincideix amb la definició que el DCVB dóna de *serral*, ‘turó, muntanya de cim allargassat’, mot viu a Bot, poble de la Terra Alta, i a Mallorca; potser es tracta d’un mallorquinisme).
21. **Solanes.** *Sa Solana* (partida).
22. **Tossals.** *Es Tossalet, es Tossal Groc, es Tossalet des Llamps, es Tossalet des Llèus, es Tossalet des Porcs.*

D’altres partides del terme de Tàrbena

1. Topònims relacionats amb (l’aprofitament de) minerals. *S’Algepseria* (pr. salgetseria), *Es Buscarró* (‘pedra de color groc vermellos amb moltes vetes vermelles’, Val., DCVB), *S’Esmoladora, Sa Teuleria*.
2. Relacionats amb la vegetació. *Es Coscollar, Es Figueral, Ses Fleixeres, Es Garrigó* (‘garriga petita’, a Mallorca, DCVB; un altre mallorquinisme), *Es Garrofer de Cinc Comes, Es Matapoll* (a Bolulla, poble veí, *El Matapoll*), *Ses Moreres, La Murta, L’Om, Ses Vinyes*.
3. Relacionats amb animals. *Canilles* (potser de *canilla*, ‘conjunt de gossos de caça’, Empordà, *Garrotxa, Vic, DCVB*), *Es Corralissos* (mot no documentat fins al DECLIC, s.v. *corral*: «Prats dels corralissos», a Llessui), *Sa Falzia* (‘ocell’), *Sa Pata des Bou, La Rabosa, Ses Saleretes des Pou* (*salera*, ‘pedra plana damunt la qual els pastors posen la sal que el bestiar ha de menjar’, DCVB), *Es Seguers* (*seguer*, ‘forat de paret, de roca o d’arbre, ocupat per un eixam d’abelles que hi fan mel’, cat. nord-occ., Mall., Men., DCVB; podria ser un mallorquisme), *Es Sester Llarg, Es Sester d’en Pont* (sester, ‘sestador’, ‘lloc on sesten les ovelles’, val. eiv. DCVB).
4. Relacionats amb la religió. *El Calvari, Ses Capelletes* (del Calvari), *Sa Creueta* (hi ha una fita), *Santa Bàrbara* (pr. bàrbera).
5. Relacionats amb (l’aprofitament de) l’aigua. *Es Corrent Nou* (pr. as correñò), *Es Cossi* (partida anomenada així per la semblaça amb un cossi), *S’Ull de sa Font* (hi ha un ullal).
6. Topònims d’origen àrab. Alguns topònims evidencien la consciència popular de la presència islàmica, com ara *sa Cova des Moret i Sa Casetas des Moros* (ruïnes i partida). Heus ací una relació dels topònims de possible origen àrab:
 - *L’Albicà* (*sa Font de l’Albicà, es Buit de l’Albicà, ses Penyes de l’Albicà*). Segons la Dra. Rubiera potser es tracta de l’àrab *Al-biqā'*, ‘els camps’.
 - *Albirèc*. Segons la professora esmentada podria ser l’àrab *Al-birak*, ‘les alberques’.

- *Beniplà*, híbrid aràbigo-català, *Bani-Pla*, ‘els del pla’.
 - *Benissalim*, de l’àrab *Bani-Salim*, ‘els fills de Salim’.
 - *Binarreal*, de l’àrab *Bani-riyād*, ‘els de l’horta’⁶.
 - *Binortell*, podria tractar-se d’un altre híbrid aràbigo-català *Bani-Hortell*, ‘els de l’hortet’.
 - *Garx*, segons C. Barceló podria tractar-se de l’àrab *garj*, ‘rost’ ‘coster’⁷.
 - *Misep* (despoblat hui desconegut), de l’àrab *minzāb*, ‘desaguament’ segons Asín, v. *DCVB*.
 - *El Rafalet*, de l’hispano-àrab *rahal*, ‘pleta per al bestiar’.
7. D’origen desconegut. *Bijòuca* (a Bolulla *Bijauca*), *Es Birlam*, *Es Galero*, *Parelles*, *Picassàries*, *Sacos*, *La Solója* (a Bolulla *La Soroja*), *El Somo* (i sa *Cova del Somo*), *Es Txiquirimí*.
8. D’altres partides. *Casivanyes* (de *Casa Ibáñez*), *El Campo* (probablement mossarabisme), *El Poble de Dalt* (antic nucli urbà).

TOPONÍMIA URBANA DE TÀRBENA

1. **Carrers.** *Heus ací els noms populars d’alguns carrers: Es Camí Nou, es Carrer de sa Font, es Carrer de sa Font Santa, es Carrer des Garrit.*
2. **Establiments.** *Can Mona* (supermercat), *Can Pinet* (bar i restaurant), *Cas Cuco* (bar), *Cas Bobuller* (bar), *Cas Coixo d’en Barbeta* (tenda de quemenjar), *Ca la Teresa de la Mallaplana* (id.), *Ca la Punta* (id.).
- 3 **Fonts.** *Sa Font de Baix, sa Font del Botó, sa Font d’Enmig, sa Font des Garrofer, sa Font de la Plaça, sa Font Santa.*
4. **Llavadors.** *Es Llavadors* (és interessant que s’anomenen així, car no hi van a *llavar* sinó a *rentar*).
5. **Barris.** *El Llogaret.*
6. **Places.** *La Plaça, la Placeta Vella.*

ELS MALNOMS DE TÀRBENA⁸

ESTUDI FORMAL

1. **Els introductors.** Els malnoms tarbeners van introduïts normalment per un article (*es —es Gat—, sa —sa Banquera—, el —el Dotor—, la —la Retora—*) o un article personal (*en* davant noms començats en consonant —*en Barbeta, en Calces*—, *el* si el nom comença en vocal

(6) V. M. J. RUBIERA MATA (1984).

(7) C. BARCELÓ TORRES (1983: 161).

(8) Per a l’estudi i classificació dels malnoms tarbeners hem aprofitat el treball d’E. MOREU-REY (1981).

—*l'Hilariet*—, la amb noms femenins —*la Noia, l'Hereua*—⁹. Per a designar les persones d'edat avançada s'usen les expressions *es tio i es ti* (de *sa tia*). Així, p.e., la persona anomenada *en Saragüells* a partir d'una certa edat —potser els seixanta anys— serà anomenada *es tio Saragüells*, *es Peix* passarà a ser *es tio Peix*, *la Retora a es ti Retora*, etc.

2. Invariabilitat. En passar d'un home a la dona, de la dona a l'home o dels pares als fills —o als nebots—, els malnoms experimenten normalment canvis morfològics. Però en alguns casos es poden mantenir invariables i només canviar l'introductor, p.e., *en Vella i la Vella, en Xapa i la Xapa*.

3. Femenització. Derivats de cognoms: *en Pont, la Punta; en Calafat, la Calafata; en Mas, la Masa; en Morant, la Moranta*. Derivats de malnoms: *es Ballador, sa Balladora; es Moreno, la Morena; en Pallí, la Pallina; en Micalet des Camí Nou, sa Caminoua*.

4. Masculinització. *La Caixa, en Caixo; la Rana, en Ran, en Rano*.

5. Diminutius. En passar de pares a fills: *en Mona, en Moneta; es Moro, es Moret; en Manta, la Manteta; en Tordo, la Tordilla*. Un cas curiós és *en Mosca, fill d'en Moscon*.

6. La terminació -o. El fill pot distingir-se del pare si al malnom d'aquest s'afig una *-o*: *en Petit, en Petito; es Mim, es Mimo; es Fuster, es Fustero; es Ferrer, es Ferrero; en Miquel, en Miquelo; en Miguel, en Miguelo*.

(9) L'estudi de l'ús dels articles en els malnoms tarbeners mereix un tractament més extens, que no podem fer ací; en direm, però, alguna cosa. A malnoms masculins introduïts amb ES corresponen de vegades malnoms femenins amb SA, p.e., *s'Asbarder/s'Asbardera, es Ballador/sa Balladora, es Banquero/sa Banquera, es Boluller/sa Bolullera, s'Esmorrellat/s'Esmorrellada, es Llum/sa Lluma*. Però d'altres vegades trobem masculins amb ES i femenins amb LA, p.e., *es Corc/la Corca, es Fuster/la Fustera, es Gat/la Gata, es Moreno/la Morena, es Retoret/la Retora, es Xoriç/la Xoriça*. Aquesta alternança SA/LA introdueix malnoms femenins corresponents a masculins amb ES demana una explicació, la qual —en la nostra opinió— no pot ser sinò *sociolinguística*. Ja hem dit que els tarbeners són trilectals; també caldrà dir que són triglòssics: a l'oposició castellà/valencià, cal afegir la que es dóna entre valencià/tarbener. Els tarbeners són ben sensibles a les burles de què són objecte pels seus veïns a causa del seu parlar mallorquí. Això ha fet que a Tàrbena actualment l'article SA davant els malnoms tinga un caràcter més despectiu que no l'article LA. N'és una prova els dos casos de vacilació que hem registrat: */Orbera/s'Orbera i la Roja/sa Roja*; en tots dos casos les variants amb SA se senten com a més despectives. El quadro següent, en el qual indiquem el nombre de malnoms introduïts amb cada article, pot ser útil per a entendre el que tractem d'explicar.

malnoms indicadors de				
1. objectes	EN, ES,	30 4	LA, SA,	9 0
2. procedència	EN, ES,	2 2	LA, SA,	3 5
3. animals	EN, ES,	7 6	LA, SA,	5 0
4. oficis	EN, ES,	0 12	LA, SA,	8 3
5. característiques físiques	EN, ES,	10 14	LA, SA,	9 2

Com podem veure en el quadro, l'article LA predomina en els malnoms derivats d'oficis i de caractèristiques físiques, malgrat que en els masculins d'un mateix origen predomina l'article ES.

7. **Augmentatius.** *En Micalot, en Miguelot.*

8. **Canvis per afèresi.** És la modificació més freqüent. *En Nando* (Fernando), *en Nardo* (Bernardo), *en Nito* (Cuanito), *en Quito* (Paquito), *en Quelo* (Miquelo), *en Calot* (Micalot), *la Sabel* (Isabel), *la Quala* (Pasquala), *la Zidra* (Isidra).

9. **Apòcopes.** *En Pela* (*en Peladilla*), *la Cagapí* (filla d'*en Caga-Pilotes*), *es Sub* (es Subsecretari), *es Xu* (es Xulo), *es Como* (Comodoro), *es Meu Cuanmi* (Juan Miguel).

10. **Deformacions.** En Francisco *Babié* (Javier).

11. **Un exemple de sèrie derivativa: el cas de Miquel.** Del català *Miquel* tenim: *en Miquel, en Mi-quèlo, en Miquelos, en Quèlo, en Calot, la Calota, en Micalet*. Del castellà *Miguel*: *en Miguel, en Miguelet, en Miguélo, en Miguelot*. I del francès *Michel*: *en Mixél*.

12. **Els malnoms composts.** Hi ha uns pocs casos de juxtaposició: *en Pep Puça, en Quico Zero, en Pep Panta, la Rosita la Saltitos*. Però, normalment, el segon membre va introduït per la preposició *de*. Aquest segon membre pot indicar:

- un lloc o un establiment: *la Teresa de la Mallapiana, la Teresita des Forn*;
- un ofici: *en Roc de sa Guarda, l'Hilariet des Sagristà* (pr. segristà);
- un nom: *en Joan de la Clementina*;
- un malnom: *en Miquel d'en Calito, la Gràcia d'en Cametes, en Paco de la Noia*;
- *un animal o una cosa: en Pepe de ses Vaques, en Paco de sa Melva, en Fernando des Moc, la Tereseta des Pésols*.

CLASSIFICACIÓ

1. **Situació familiar.** *Es Bessó, es Fill, es Povil, l'Hereua, sa Madrastra, es Primo, en Pariente, en Minyó, la Noia.*

2. Característiques físiques

1. Dimensions del cos. Petitesa: *en Bellota, es Xaparro, en Pep Puça* (potser *en Petit* siga un cognom). Gordària: *la Gorda*,

2. El color de la pell. *Es Blanco, la Blanca, es Gelat, es Negrot, es Difunt.*
3. Els cabells i el pèl. *Es Moreno, la Morena, es Moro* (era moreno), *es Roig, la Roja* (o *sa Roja*), *el Ros, es Pelut, en Rissos, es Rull, en Quico Zero* (pr. séro, duia els cabells al zero).

4. Els cap i les parts del cap. *En Frontera* (tenia es front gran; E. MOREU REY¹⁰ esmenta un altre *en Frontera* a Montuiri, amb el mateix significat), *en Barbeta, en Barres, en Bava, en Fernando des Moc* («sempre li penjava es moc»), *es Mellat, la Xata*.

5. El cos i els membres. *En Gepa, en Cama, en Cametes, en Tonet de Cames-Llargues.*

6. Invalideses. *Es Baldat, es Coixet, la Sorda.*

7. El caminar. *En Liquero, la Saltitos* (caminava a botets), *en Salta-Barrancos.*

8. El parlar. *En Toni de la Botija* (sa tia era botijosa, tartamuda).

(10) E. MOREU-REY (1981: 71).

9. L'edat. *La Vella, en Vella.*
 10. Bellesa. *La Guapa.*
 11. Metàfores vegetals. *En Carabassa, en Garrofa* (o *la Garrofa Xopeta, dexopeta*, 'lleí de garrofes allargades'), *en Guixa, en Mançana, la Tereseta des Pésols* (era menudeta), *la Tomaca.*
 12. Metàfores animals. *Es Gat, la Gata, es Llobarro, en Mona, en Mosca, en Moscon, es Peix, es Perdigot, en Ran, en Rano, la Rana, la Raneta, es Saboc* ('ocell' i 'benedit'), *en Tordo, la Tordilla, en Xènna* ('ocell'), *en Xita* (semblava la mona Xita).
 13. El vestit. *En Calces, la Calces, en Culera, en Gorra, en Mànega, es tio Saragüells, en Ximarra* (del mall. *ximarra*, 'samarra'?).
 14. Personatges. Semblaça o comunitat d'idees. *En Beethoven, en Largo Caballero, en Mahoma, en Romeu* (home sense fills molt enamorat de la dona), *en Simplis* (personatge de la T.V.), *en Tarsan* (era molt fort), *en Catélo* (mall., men. *anar de can Mel.lo a can Catel.lo*, noms de personatges avui desapareguts, *DCVB*), *en Marxena* (volia ser com aquest cantant).
- 3. Singularitats del caràcter**
1. Vanitosos, presunits. *En Currutaco, en Fatxèina, en Mata-Quatres, en Rogant, la Rumba, en Rumbot, es Xu* (es Xulo).
 2. Avars. *En Miquel de Quatre-Diners*¹¹ (roder del segle passat), *en Maset des Diners* (fill d'en Mas).
 3. Mandres i cansats. *En Garrapato* (gandul; cf. val. *garrapata*, 'aplec de gent dolenta', usat per J. Martí Gadea, *DCVB*).
 4. Bevedors. *En Xam, en Xamo, la Xama* (de *xamar*, 'beure', o potser del mall. *xam* 'afecció forta a una cosa')¹².
 5. Amics de la gresca. *En Camorrila, en Revuelto.*
 6. Xarriares i mentidors. *El Gallo* (cridava molt), *en Xarrilla, es Mentirós.*
 7. El mal geni. *En Cabota, es Gènits* (maleit), *la Reganya.*
 8. Poregosos, covards. *En Cagarrot, en Gallina, es Rajao.*
 9. Els massa vius. *Es Cuco, el Pillo.*
 10. Efeminats. *La Flór.*
 11. Qualitats. *Es Garrit, en Caramel.lo, en Peladilla, en Pela.*
 12. Gestos. *Es Mim, es Mimo.*

(11) Esmentat al llibre de M. SIGNES (1981: 50), del qual hem aprofitat diverses notícies toponímiques i antropònimes.

(12) E. MOREU-REY (1980: 56) esmenta uns *Xams* de Felanitx, fills de *Can Xamerri*.

4. Els oficis

1. Pel nom de l'ofici: *S'Asbarder, s'Asbardera* (albarder), *es Banquero, sa Banquera, la Correuera* (son pare era correuer), *el Dotor* (potser descendant d'algun metge), *s'Estanquer, es Flare d'en Xupena, es Ferrero, es Forestal, la Fornera, es Fustero, la Fustera, sa Guarda* (home), *es Lletero, la Majorala, el Mestre, es Péo* (era peó de sa carretera), *la Pea, es Retoret, la Retora, es Sagristà, es Sub* (es Subsecretari), *la Tendera, es Torero* (volia ser-ho), *la Vaquera, la Ventera*.

2. Pel nom de l'objecte: *En Bacenilla, es Bollo, en Bomba* (tocava el bombo), *la Caixa, en Casilles* (de sa casilla des transformador ?), *en Corbella, en Ganxo, en Llanda, es Llum* (treballava a sa caseta des llum, de s'electricitat), *sa Lluma, en Paco de sa Melva* (sa mare en venia), *en Palloc, en Panets, en Parra, en Parralet, en Plàtanos* (en venia), *la Porrona, en Randilla, la Randilla, en Rajola, en Quico des Sendicat, la Soca, en Sogalls, en Traca, es ti Vaeta* (de baieta, pr. vaeta), *en Pepe de ses Vaques* (son pare en tenia), *en Xapa, la Xapa, es Xoriç, la Xoriça*.

5. Dedicacions constants no professionals. *L'Amàncio* (futbolista), *es Ballador, sa Balladora, es Comuniste* (era del P.C.), *en Fartera, en Passillos* (ballant treia «passos), *en Kubala* (futbolista).

6. Indicadors de la procedència. *S'Americà* (li agradaven les coses d'allà), *en Benigànim, sa Benigembla, es Boluller, sa Bolullera, la Catalana, s'Estranger, en Fageca, la Teresa de la Mallaplanà, en Micalet des Camí Nou, sa Caminoua, es Moixú* (de monsieur, d'un que havia viscut a França), *l'Orbera* (o *s'Orbera*), *la Parcentera, la Maria José de Parelles, en Micalet de la Real, es tio Salamanca, es Valencians, en Villena*.

7. Malnoms relacionats amb fets episòdics. *Es Jou* (no volia casar-se perquè no li posaren es jóu), *en Manos* (s'assemblava al protagonista de la pel·lícula «La mano que aprieta»), *es tio Voltat* (fent voltar sa campana, per accident, s'hi quedà agafat i féu una volta per l'aire).

8. Procedents de frases

- *En Barraca* («Vicent, la barraca es crema!»),
- *En Coca* («jo tinc coca!»; *coca* per comptes de *recapte*, pr. *recatte*),
- *En Cojones* (ho deia molt),
- *En Conyo* (ho deia molt),
- *En Corc, la Corca* (deia «tot són corcs a ses portes!»),
- *En Fotecalos* (deia «Fo, fo, fo, fotre, fotre!»),
- *En Magí* (deia «imagina't», pr. *imagine't*),
- *Es-Meu Cuanmi* (sa mare li deia «es meu Cuanmi»),
- *En Matau* (deia «feu lo que vullgau però no em matau»),
- *En Paco d'en Merda* (ho deia molt),
- *En Pallí, la Pallina* [paʎi] (deia molt *pe lli*, *pe lli, ço és, per allí*),
- *En Pariente* (deia «Es meu parent»),
- *En Tagarra* («t'agarra» ?),
- *En Tamarra* («t'amarra» ?),
- *Cametes em valguen.*

9. Humorístics. *En Caga-Pilotes, en Furga-Burres, en Mata-Burres, en Xupla-Potons* (potó, 'peülla', Mall., Men., Tortosa, DCVB), *Hombre-que-se-ríe-del-trabajo*.

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

- ALCOVER, Antoni Maria. 1918-1919. «Dietari de l'Eixida p'el Reyne de València i Catalunya Occidental», *Bulleti del Diccionari de la Llengua Catalana*, X, Palma de Mallorca, pp. 165-332.
- BARCELÓ TORRES, Carme. 1983. *Toponímia aràbiga del País Valencià. Alqueries i castells*, València: Institut de Filologia Valenciana.
- BARNILS, Pere. 1912. «Zur Kenntnis einer Mallorkinischen Kolonie in Valencia», *Zeitschrift für Romanische Philologie*, XXXIV, Tübingen, pp. 601-7. Reed. dins *Anuari de l'Oficina Romànica de Lingüística i Literatura*, VI, Barcelona, 1933, pp. 181-8.
- COLOMINA I CASTANYER, Jordi. 1985. «El parlar de la Marina Alta», *La Rella*, 4, Elx, pp. 37-54.
- COSTA I MAS, Josep. 1978. «La repoblació mallorquina a la Marina Alta i al seu entorn en el segle XVII», *Trabajos de Geografía*, 34, Palma de Mallorca, pp. 87-91.
- DCVB (A. M. ALCOVER i F. de B. MOLL). 1930-1962. *Diccionari Català-Valencià-Balear*, Palma de Mallorca.
- DECLIC (Joan COROMINES). 1980-1985. *Diccionari Etimològic i Complementari de la Llengua Catalana*, Barcelona.
- FORTEZA I CORTÉS, Tomàs. 1915. *Gramàtica de la Llengua Catalana*. Palma de Mallorca.
- GRIMALT, Josep. 1971. *Els articles en el llenguatge col.loquial de Mallorca*, tesi de llicenciatura (inèdita), Universitat de Barcelona.
- MOLL, Francesc de B. 1982. *Els llinatges catalans. Catalunya, País Valencià, Illes Balears*, 2^a ed. Mallorca: ed. Moll.
- MOREU-REY, Enric. 1980. «Reflexions sobre malnoms de Mallorca, Menorca i Eivissa», *Randa*, 10, *Homenaje a Francesc de B. Moll/2*, Barcelona; pp. 51-61.
- 1981. *Renoms, motius, malnoms i noms de casa*, Barcelona: Millà.
- ROMÁN DEL CERRO, Juan Luis i Mikel de EPALZA. 1983. *Toponimia mayor y menor de la provincia de Alicante. Listado por municipios*, Alacant: Caja de Ahorros Provincial.
- RUBIERA MATA, María Jesús. 1984. «Rafals y raales; ravales y arrabales; reals y reales», *Sharq Al-Andalus. Estudios Árabes*, 1, Alacant: Universitat.
- SIGNES, Miguel. 1981. *Historias de mi pueblo (Tárrega)*, Alacant: Caja de Ahorros Provincial.
- VENY I CLAR, Joan. 1974. «El llegat lingüístic mallorquí a Tàrbena (Alacant)», *Lluc, 614, Palma de Mallorca*, pp. 18-20.
- 1976. «El valencià meridional», *Problemes de Llengua i Literatura Catalanes. Actes del II Col.loqui Internacional sobre el Català* (Amsterdam, 1970), Montserrat, pp. 145-230.